EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.7.2018
COM(2018) 350 final

2018/0214 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Lissabonöverenskommelsen av år 1958 om skydd av ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering är ett fördrag som administreras av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO), och som står öppen för parterna i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten. Parterna i överenskommelsen är skyldiga att på sina territorier skydda de andra parternas ursprungsbeteckningar för produkter som är erkända och skyddade i den egenskapen i ursprungslandet och registrerade hos WIPO:s internationella byrå, om de inte inom ett år efter ansökan om registrering förklarar att de inte kan bevilja skydd.

Sju av unionens medlemsstater är parter i Lissabonöverenskommelsen: Bulgarien (sedan 1975), Tjeckien (sedan 1993), Slovakien (sedan 1993), Frankrike (sedan 1966), Ungern (sedan 1967), Italien (sedan 1968) samt Portugal (sedan 1966). Tre av unionens medlemsstater har undertecknat överenskommelsen men inte ratificerat den (Grekland, Rumänien och Spanien). Unionen är själv inte part, eftersom det i Lissabonöverenskommelsen endast stadgas om medlemskap för stater.

Lissabonöverenskommelsen reviderades 2009–2015 för att i) vidareutveckla ramarna, ii) ta med bestämmelser om att Lissabonsystemet även gäller geografiska beteckningar samt iii) låta mellanstatliga organisationer som EU ansluta sig.

Den 7 maj 2015 antog rådet ett beslut där kommissionen bemyndigades att delta i en diplomatkonferens i Genève den 11–21 maj 2015, som antog Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*) den 20 maj 2015. Efter EU-domstolens avgörande den 25 oktober 2017 i målet C-389/15 ersattes beslutet av rådets beslut (EU) 2018/416 av den 5 mars 2018 om bemyndigande att inleda förhandlingar om en reviderad Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.

Genèveakten utökar Lissabonsystemets räckvidd från ursprungsbeteckningar till alla geografiska beteckningar. Den är förenlig med Världshandelsorganisationens Tripsavtal och den relevanta unionslagstiftningen om geografiska beteckningar på jordbruksprodukter, och låter internationella organisationer (som EU) ansluta sig.

I den reviderade överenskommelsen anges villkor och förfaranden för hur de avtalsslutande parterna kan ansöka om skydd för registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, tillsammans med skyddsklausuler och övergångsperioder för vissa enheter.

När det gäller ansökningar och internationell registrering får de avtalsslutande parterna kräva en avsiktsförklaring som de kan använda vid behov för skydd enligt deras nationella lagstiftning (artikel 5.5 i Genèveakten och regel 5.4 i de gemensamma föreskrifterna enligt Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen (nedan kallade *de gemensamma föreskrifterna*). Beträffande information om sambandet mellan en produkts egenskaper och dess geografiska ursprung, som var frivilligt enligt den gamla Lissabonöverenskommelsen, ges inget skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning i en avtalsslutande part om detta krav är obligatoriskt där och ansökan inte uppfyller det kravet. I ansökningen ska det anges huruvida skydd, såvitt

sökanden vet, inte har beviljats för vissa delar av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen (regel 5.5).

Registreringsavgifterna höjs från 500 schweizerfranc till 1000 schweizerfranc och flexibilitet införs så att parterna kan bidra mer till budgeten, om det blir nödvändigt. En övergångsavgift på 500 schweizerfranc ska betalas för varje geografisk beteckning som övergår från det gamla till det nya systemet. En individuell avgift kan tas ut av parterna för att täcka kostnaderna för granskning i sak av en internationell registrering.

Enligt artikel 9 ska varje avtalsslutande part skydda registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på sitt territorium, i sitt rättssystem och rättspraxis och på aktens villkor, med förbehåll för eventuella avslag, avståenden, ogiltigförklaranden eller annulleringar som kan få verkan på dess territorium.

I artikel 11 stadgas om skyddets innehåll. Enligt artikel 11.1 a ska varje part tillhandahålla rättsmedel för att förhindra användning av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen för varor av samma slag men annat ursprung och varor som inte är av samma slag eller tjänster, om den användningen skulle antyda ett samband mellan de varorna eller tjänsterna och förmånstagarna, och sannolikt skulle skada deras intressen eller på ett otillbörligt sätt skada, försvaga eller dra fördel av beteckningens renommé. Artikel 11.1 b omfattar alla förehavanden som är ägnade att vilseleda konsumenterna i fråga om varornas verkliga ursprung, härkomst eller beskaffenhet. I artikel 11.2 utökas artikel 11.1 a till sådana fall som avses i artikel 23.1 i Tripsavtalet (”även om varornas verkliga ursprung anges eller om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen används i översatt form eller åtföljs av uttryck som ’stil’, ’sort’, ’typ’, ’i’, ’imitation’, ’metod’, ’som tillverkas i’, ’liknande’ eller motsvarande”) dock utan att begränsa räckvidden till vin och sprit.

Genom artikel 12 garanteras att skyddade beteckningar inte sedan kan bli generiska.

I artikel 13.1 sägs uttryckligen att ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar kan samexistera med äldre varumärkesrätter, i enlighet med WTO-panelens konstaterande i tvisten mellan EU och USA/Australien (DS174/DS290) att denna samexistens bygger på artikel 17 i Tripsavtalet. Enligt artikel 13 får parterna föreskriva begränsande undantag från de rättigheter som ett sådant äldre varumärke ger, så att det under vissa omständigheter inte ger innehavaren rätt att hindra att en registrerad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning beviljas skydd eller används i den parten.

I varje anmälan om avslag på verkan av en internationell registrering ska de skäl som avslaget grundar sig på anges (artikel 15). Ett avslag får dras tillbaka enligt förfarandet i de gemensamma föreskrifterna (regel 11). Även om det inte uttryckligen står något i Genèveakten om förhandlingar för att få ett avslag på ansökan om skydd av en beteckning tillbakadraget, kan förhandlingar föras ändå, även i avsaknad av ett uttryckligt omnämnande.

I artikel 17 (Övergångsperiod) ges möjlighet till en utfasningsperiod för tidigare användning.

Beträffande grunder för ogiltigförklaring av en registrerad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, sägs inget i artikel 19 om dessa grunder, varför parterna kan

åberopa sina inhemska regler, i enlighet med EU-lagstiftningen som också saknar en lista över grunder för ogiltigförklaring.

Genèveakten träder i kraft tre månader efter det att fem parter har ratificerat den (artikel 29.2).

Unionen har exklusiv behörighet för Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen. Det framgår av EU-domstolens dom av den 25 oktober 2017 i mål C-389/15, kommissionen mot rådet, där det fastställdes att den reviderade Lissabonöverenskommelsen, dvs. Genèveakten, i allt väsentligt är avsedd att underlätta och styra handeln mellan EU och omvärlden, att den således har direkt och omedelbar inverkan på denna handel och att förhandlingarna om den således omfattas av den exklusiva behörighet som artikel 3.1 i EUF-fördraget ger Europeiska unionen inom den gemensamma handelspolitiken, enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget.

För jordbruksprodukter har EU inrättat enhetliga och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbeteckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992). Med tanke på EU-rättens exklusivitet när det gäller skydd av geografiska beteckningar på jordbruksprodukter är det inte meningen att medlemsstaterna ska ha egna skyddssystem eller själva skydda geografiska beteckningar på jordbruksprodukter från tredjeländer som är med i Lissabonsystemet. Så länge som EU inte är part i Genèveakten kan den dock inte ansöka om skydd för geografiska beteckningar på jordbruksprodukter som är registrerade på EU-nivå i Lissabonsystemet eller skydda tredjeländers geografiska beteckningar inom det systemet.

För att EU ska kunna utöva sin exklusiva befogenhet i fråga om Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om och sina uppgifter i fråga om de uttömmande skyddssystemen för geografiska beteckningar på jordbruksprodukter bör EU bli part i överenskommelsen.

För att EU ska kunna bli part i Genèveakten måste minst en av dess medlemsstater vara part i Pariskonventionen och EU måste förklara att den vederbörligen har bemyndigats, i enlighet med sina interna förfaranden, att bli part i akten och att det enligt EU-fördraget gäller lagstiftning enligt vilken regionalt skydd av geografiska beteckningar kan beviljas. Samtliga medlemsstater är parter i Pariskonventionen. Beträffande lagstiftning enligt vilken regionalt skydd av geografiska beteckningar kan beviljas har EU inrättat enhetliga och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbeteckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992).

Genom detta förslag till rådsbeslut söker kommissionen rådets bemyndigande för Europeiska unionens anslutning till Genèveakten.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

För jordbruksprodukter har EU inrättat ett enhetligt och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbeteckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992). Genom dessa system omfattas skyddade namn på de ingående produkterna av ett långtgående skydd i hela EU genom ett enda ansökningsförfarande. De centrala bestämmelserna återfinns för närvarande för vin i förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013, för aromatiserade viner i förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014, för spritdrycker i förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari

2008 samt för andra jordbruksprodukter och livsmedel i förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen är förenlig med EU:s allmänna politik för att främja och förbättra skyddet för geografiska beteckningar genom bilaterala, regionala och multilaterala avtal.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Med beaktande av sakinnehållet bör förordningen grunda sig på artiklarna 207 och 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) gäller inte subsidiaritetsprincipen på de områden där EU har exklusiv befogenhet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Om inte EU ansluter sig, kan inte EU och medlemsstaterna dra nytta av Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen. Med tanke på EU-rättens exklusivitet när det gäller handelspolitiken, inbegripet handelsrättsliga aspekter av immaterialrätten, är det inte meningen att medlemsstaterna ska ha egna skyddssystem för geografiska beteckningar eller själva skydda geografiska beteckningar på jordbruksprodukter från tredjeländer som är med i Lissabonsystemet. Så länge som EU inte är part i Genèveakten kan den dock inte ansöka om skydd för geografiska beteckningar på jordbruksprodukter som är registrerade på EU-nivå i Lissabonsystemet eller skydda tredjeländers geografiska beteckningar inom det systemet. För att EU ska kunna utöva sin exklusiva befogenhet i fråga om geografiska beteckningar på jordbruksprodukter enligt Lissabonöverenskommelsen bör EU bli part i överenskommelsen.

- **Val av instrument**

Ett rådsbeslut om EU:s anslutning till Genèveakten är den lämpliga regleringsformen, med avseende på artikel 28 (Tillträde till denna akt) i Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Färdplanen om EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar offentliggjordes den 21 december 2017, och de berörda parterna kunde lämna synpunkter fram till den 18 januari 2018. Det inkom åtta synpunkter innan tidsfristen löpte ut. Alla utom en var i stort sett positiva till initiativet och stödde EU:s anslutning. Tre uttryckte åsikten att

EU bör gå vidare med diskussionerna om erkännande och skydd av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter. Två uttalade sig emot en kortlista, eftersom EU:s samtliga geografiska beteckningar borde vara berättigade till skydd enligt Genèveakten.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

I studien från oktober 2012, utförd av AND International med titeln *Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)* (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en),

utpekades en rad fördelar för med EU:s politik för ursprungsbeteckningar för konsumenterna (kvalitetssäkring), producenterna (ett system som är öppet för alla producenter som uppfyller kvalitetskraven, rättvis konkurrens, premiumpriser, verkningsfullt skydd), samhället i stort (koppling mellan värdefulla produkter och landsbygd, bevarande av traditioner, stärkta band mellan producenter och konsumenter) samt miljön (koppling mellan traditionella produkter, landskap och jordbrukssystem). Utifrån ekonomiska uppgifter om var och en av de 2768 geografiska beteckningar som registrerades i EU-27 2005–2010 visade studien att priset på en produkt med geografisk beteckning i medeltal är 2,23 gånger så högt som priset på en jämförbar produkt utan geografisk beteckning. Försäljningsvärdet för EU:s produkter med geografiska beteckningar (alla sektorer) uppgick 2010 till 54,3 miljarder euro (5,7 % av EU:s totala livsmedelssektor). Uppskattningsvis är exportvärdet för de produkterna 11,5 miljarder euro (15 % av EU:s livsmedelsexport). .

- **Konsekvensbedömning**

Enligt kraven för bättre lagstiftning för initiativet behövs inte någon konsekvensbedömning, någon genomförandeplan eller något offentligt samråd. Färdplanen om EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar offentliggjordes den 21 december 2017, och de berörda parterna kunde lämna synpunkter fram till den 18 januari 2018. Åtta synpunkter inkom.

Enligt riktlinjerna för bättre lagstiftning bör en konsekvensanalys utförs endast när det behövs, vilket bedöms från fall till fall. I princip krävs ingen konsekvensbedömning om kommissionen har få eller inga alternativ. Så är fallet här, eftersom anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen är motiverad av unionens exklusiva behörighet på de områden som omfattas av Genèveakten, och eftersom anslutningen dessutom är den logiska slutsatsen efter revisionen av Lissabonsystemet, där EU har deltagit.

Det finns ett antal fördelar om EU går med. Det säkerställer att nuvarande och framtida geografiska beteckningar som är registrerade i EU men inte har registrerats i de sju EU-länder som är med i Lissabonunionen omfattas av Lissabonsystemets skydd. EU:s geografiska beteckningar får i princip snabbt ett omfattande skydd på obegränsad tid i alla nuvarande och framtida parter i Genèveakten. Det etablerade multilaterala registret ökar anseendet för EU:s geografiska beteckningar på grund av den stora geografiska räckvidden av Genèveaktens skydd. Förbättrat internationellt skydd av geografiska ursprungsbeteckningar till följd av EU:s anslutning förväntas befästa och eventuellt utvidga de positiva effekterna av skyddet för inkluderande tillväxt och sysselsättning med högt mervärde inom jordbrukssektorn, för handels- och

investeringsflöden, för näringslivets konkurrenskraft, särskilt de små och medelstora företagen, för en välfungerande inre marknad och konkurrens samt för skydd av immateriella rättigheter. Jordbrukarnas och livsmedelsproducenternas immateriella rättigheter till sina produkter med geografiska beteckningar är sårbara för exploatering och förluster, särskilt på världsmarknaden. EU:s anslutning till Lissabonsystemet hjälper landsbygdsaktörerna att globalt skydda det som är lokalt värdefullt, och på så sätt motverka den normala globaliseringstendensen mot enhetliga råvarustandarder och prispress nedåt på jordbruksprodukterna. I den rådande ekonomiska och politiska osäkerheten utgör detta en tydlig signal till landsbygden att EU agerar för att försvara och skydda deras intressen i hela världen. Eftersom Genèveakten i stort sett motsvarar EU:s lagstiftning om skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, är det inte troligt att EU:s anslutning kommer att kräva betydande ändringar i sak av denna lagstiftning.

I administrativ hänseende innehåller Genèveakten regler för att få skydd i alla medlemmar och utgör alltså en enklare och effektivare mekanism än dagens modell i EU, där man hanterar en rad olika lokala förfaranden genom bilaterala avtal. I handelspolitiskt hänseende betonas EU:s ansvarskännande ledande roll att för främja multilateralism. EU:s anslutning förväntas inte leda till ytterligare kostnader eller bördor för de aktörer i EU eller EU-medlemsstater som vill ha geografiska beteckningar skyddade i Lissabonsystemet jämfört med i dag. Tvärtom förväntas det leda till lägre administrativa kostnader och bördor.

För företagen innebär EU:s anslutning inga ytterligare justeringar, efterlevnadskostnader, transaktionskostnader eller administrativa bördor utöver eventuella individuella granskningsavgifter som Lissabonunionens medlemmar kan ta ut, men som uppvägs av besparingarna tack vare det internationella förfarandet.
Genèveakten låter EU ansluta sig tillsammans med EU:s medlemsstater. Med tanke på ett att skyddet av geografiska ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter på EU-nivå är enhetligt och uttömmande, bör alla ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som inges för skydd i de sju EU-länder som är med i Lissabonsystemet (för närvarande omkring 800 beteckningar) och kan få skydd enligt EU:s lagstiftning inte längre vara skyddade enligt nationell lagstiftning utan enbart enligt EU-lagstiftning. Detta gäller också skydd av geografiska beteckningar med ursprung i och som lämnats in för skydd av tredjeländer som är med i Lissabonsystemet. Därför leder EU:s anslutning till minskade administrativa bördor för deltagande i Lissabonsystemet för EU:s medlemsstater.
I synnerhet kommer det att bli möjligt när EU har anslutit sig att använda Lissabonsystemets register i stället för att förhandla fram bilateralt skydd av geografiska beteckningar i detalj. Det följer praxis på andra immaterialrättsliga områden, där EU och uppmanar sina partnerländer att ansluta sig till och följa internationella avtal om immateriella rättigheter, t.ex. Bernkonventionen om upphovsrätt och Madridprotokollet om varumärken, i stället för att skapa ett nätverk av olika överenskommelser som blir svåröverskådligt för aktörerna.
EU:s anslutning blir sannolikt ett incitament för fler tredjeländer att ansluta sig till Lissabonsystemet, eftersom det ger dem tillgång till skydd i hela Lissabonunionen och de drar nytta av ett effektivt granskningsförfarande för enskilda geografiska beteckningar för bedömningen av om deras system är likvärdiga med EU:s.
EU:s anslutning kan särskilt få positiva effekter för utvecklingsländer som överväger att ansluta sig till Genèveakten, eftersom deras geografiska ursprungsbeteckningar får skydd i EU genom Lissabonsystemet. Att de 17 länder starka afrikanska immaterialrättsliga organisationen OAPI visat intresse för att ansluta sig till

Lissabonsystemet är välkommet och visar att systemet med geografiska beteckningar är attraktivt för att skydda utvecklingsländernas jordbrukarrättigheter och traditionella värden.
Nackdelarna är främst den än så längre begränsade medlemsskaran i Lissabonsystemet och oron över att framstegen i fråga om geografiska beteckningar i Världshandelsorganisationen kan bli ännu mer avlägsna. Vissa EU-medlemsstater är skeptiska mot EU:s anslutning och det råder viss osäkerhet om de ekonomiska följderna. Det moderniserade systemet enligt Genèveakten bör dock vara mer attraktivt för potentiella nya medlemmar. Framsteg i WIPO kan få positiva följder för diskussionerna om geografiska beteckningar i Världshandelsorganisationen genom synergieffekter och genom att den reviderade Lissabonöverenskommelse knyts närmare till WTO-processen. De EU-länder som är tveksamma till Lissabonsystemet måste inte gå med. Slutligen har Lissabonmedlemmarna gjort framsteg i sina ansträngningar för att säkerställa ekonomisk stabilitet i systemet.

På det hela taget uppväger fördelarna med EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen nackdelarna. För att EU ska kunna ansluta sig till Lissabonsystemet måste kommissionen utarbeta ett förslag till de rättsakter som krävs för EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen och genomförandet av den.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

  Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

  EU:s anslutning till Genèveakten bidrar till efterlevnaden av artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det sägs att immateriella rättigheter ska vara skyddade.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Se den bifogade finansieringsöversikten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

  Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

  Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

  Ej tillämpligt

2018/0214 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Genom Lissabonöverenskommelsen om skydd av ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering av den 31 oktober 1958[1] (nedan kallad *Lissabonöverenskommelsen*) inrättades en särskild union (nedan kallad *den särskilda unionen*) inom ramen för unionen för skydd av den industriella äganderätten, som inrättades genom konventionen för skydd av den industriella äganderätten, undertecknad i Paris den 20 mars 1883 (nedan kallad *Pariskonventionen*). Enligt Lissabonöverenskommelsen åtar sig de avtalsslutande parterna att på sina territorier skydda de andra medlemmarnas i den särskilda unionen ursprungsbeteckningar för produkter som är erkända och skyddade i den egenskapen i ursprungslandet och registrerade hos den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten, om de inte inom ett år efter ansökan om registrering förklarar att de inte kan bevilja skydd.

(2) Sju medlemsstater är parter i Lissabonöverenskommelsen: Bulgarien (sedan 1975), Tjeckien (sedan 1993), Frankrike (sedan 1966), Italien (sedan 1968) Ungern (sedan 1967), Portugal (sedan 1966) samt Slovakien (sedan 1993). Tre andra medlemsstater har undertecknat Lissabonöverenskommelsen men inte ratificerat den, nämligen Grekland, Rumänien och Spanien. Unionen är själv inte part i Lissabonöverenskommelsen, eftersom endast stater får bli det enligt överenskommelsen.

(3) Den 20 maj 2015 antogs Genèveakten inom Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar[2] (nedan kallad *Genèveakten*), varigenom Lissabonöverenskommelsen reviderades. Närmare bestämt utökas den särskilda unionens omfattning genom Genèveakten så att skyddet av ursprungsbeteckningar på produkter utsträcks till alla geografiska beteckningar i den mening som avses i Världshandelsorganisationens avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter. Genèveakten är förenlig med överenskommelsen och med relevant unionslagstiftning om skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska

[1] http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.
[2] http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

beteckningar på jordbruksprodukter, och låter internationella organisationer bli avtalsslutande parter.

(4) Unionen har exklusiv behörighet på de områden som Genèveakten omfattar. Det framgår av domen från Europeiska unionens domstolens dom av den 25 oktober 2017 i mål C-389/15[3], där det fastställdes att utkastet till den reviderade Lissabonöverenskommelsen, som senare antogs som Genèveakten, i allt väsentligt är avsedd att underlätta och styra handeln mellan Unionen och tredjeländerna, och att den således har direkt och omedelbar inverkan på denna handel. Detta innebär att förhandlingarna om Genèveakten omfattades av den exklusiva befogenhet som artikel 3.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillerkänner unionen inom den i artikel 207.1 det fördraget avsedda gemensamma handelspolitiken, särskilt när det gäller handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter.

(5) För vissa jordbruksprodukter har unionen inrättat enhetliga och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbeteckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992). I enlighet med den exklusiva befogenheten enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör inte medlemsstaterna ha nationella skyddssystem för ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter eller geografiska beteckningar för tredjeländer som är medlemmar i den särskilda unionen. Så länge som unionen inte är avtalsslutande part i Genèveakten kan den dock inte ansöka om skydd för geografiska beteckningar på jordbruksprodukter som är registrerade på unionsnivå inom den särskilda unionen eller skydda tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar inom unionens skyddssystem.

(6) För att unionen ska kunna utöva sin exklusiva befogenhet i fråga om de områden som Genèveakten omfattar och sina fullgöra sina uppgifter i fråga om de heltäckande skyddssystemen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på jordbruksprodukter bör unionen bli avtalsslutande part i överenskommelsen.

(7) Unionens anslutning till Genèveakten överensstämmer med artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det sägs att immateriella rättigheter ska vara skyddade.

(8) Europeiska unionen bör därför ansluta sig till Genèveakten.

(9) I den särskilda unionen bör unionen företrädas av kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*) på unionens vägnar.

Texten till Genèveakten åtföljer detta beslut.

Artikel 2

[3] Domstolens dom av den 25 oktober 2017, kommissionen mot rådet, C-389/15 P, ECLI:EU:C:2017:798, punkt 45ff.

Rådets ordförande ska utse den person som ska ha befogenhet att på Europeiska unionens vägnar deponera det anslutningsinstrument som föreskrivs i artikel 28.2 ii) i Genèveakten för att uttrycka Europeiska unionens samtycke till att bli bunden av Genèveakten.

Artikel 3

I den särskilda unionen ska unionen företrädas av kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen. Kommissionen ska lämna alla nödvändiga anmälningar enligt Genèveakten på unionens vägnar.

Särskilt ska kommissionen vara den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i enligt Genèveakten, med ansvar för administration av enligt Genèveakten på unionens territorium och för kommunikation med Världsorganisationen för den intellektuella äganderättens internationella byrå enligt Genèveakten och de gemensamma föreskrifterna inom Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten (nedan kallade *de gemensamma föreskrifterna*)[4].

Artikel 4

I enlighet med artikel 29.4 i Genèveakten ska det i en förklaring fogad till anslutningsinstrumentet anges en förlängning med ett år av den tidsfrist som avses i artikel 15.1 i Genèveakten, och av de perioder som avses i artikel 17 i den akten, i överensstämmelse med förfarandena i de gemensamma föreskrifterna.

I enlighet med regel 5.3 a i de gemensamma föreskrifterna ska det i en till anslutningsinstrumentet fogad anmälan till generaldirektören för Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten anges som förutsättning för skydd av en registrerad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning på unionens territorium att ansökan, förutom de obligatoriska uppgifterna enligt regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna, för ursprungsbeteckningar innehåller uppgifter om varans kvalitet eller egenskaper och dess samband med den geografiska miljön i det geografiska produktionsområdet, och för geografiska beteckningar varans kvalitet, renommé eller andra egenskaper och dess samband med det geografiska ursprungsområdet.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den […].

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[4] Gemensamma föreskrifter enligt Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen, antagna av Lissabonunionens församling den 11 oktober 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, dok. WIPO A/57/11 av den 11 oktober 2017

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

FINANSIERINGSÖVERSIKT				FS/18/YG/mh XXX agri.ddg2..XXX 6.221.2018.1 DATUM: 5.3.2018
1.	BUDGETRUBRIK 05 06 01			ANSLAG: 7,228 miljoner euro
2.	TITEL: Förslag till rådets beslut om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar			
3.	RÄTTSLIG GRUND: Artiklarna 207 och 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.			
4.	SYFTEN: Genom detta förslag till rådsbeslut söker kommissionen rådets bemyndigande för Europeiska unionens anslutning till Genèveakten.			
5.	BUDGETKONSEKVENSER	TOLVMÅNADERSPERIOD (i miljoner euro)	INNEVARANDE BUDGETÅR 2018 (i miljoner euro)	FÖLJANDE BUDGETÅR 2019 (i miljoner euro)
5,0	UTGIFTER - SOM BELASTAR EU:S BUDGET (BIDRAG/STÖD) - NATIONELLA MYNDIGHETER - ANDRA	-	1,0 1,0 - -	1,0 (skattning)
5,1	INKOMSTER - EU:S EGNA MEDEL (AVGIFTER/TULLAR) - NATIONELLA MEDEL			

		2020	2021	2022	2023
5.0.1	BERÄKNADE UTGIFTER				
5.1.1	BERÄKNADE INKOMSTER				

5.2	BERÄKNINGSMETOD: Inte fastställt i detta skede.	
6.0	KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER DET BERÖRDA KAPITLET I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?	JA/~~NEJ~~
6.1	KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I DEN GÄLLANDE BUDGETEN?	~~JA/NEJ~~
6.2	KOMMER DET ATT BEHÖVAS EN TILLÄGGSBUDGET?	~~JA/NEJ~~
6.3	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR?	JA/~~NEJ~~

ANMÄRKNINGAR:
Avgifterna belastar den medlemsstat där ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung. Dock får ett särskilt bidrag enligt artikel 24.2 v i Genèveakten lämnas av unionen inom ramen för de medel som är tillgängliga för detta ändamål i unionens årliga budget. Under 2018 anslås ett belopp på 1 miljon euro till budgetpost 05 06 01 för detta ändamål.